

## UNDIR FÝRA EYGUM

**Hvat land kundi tú hugsað tær at vitja?**

– Eg havi ongantið verið í USA, og eg havi onkuntíð hugsað at farið tann vegin, tí tað er eitt land, sum er eina vitjan vert

**Hvønn politikara samstarvar tú serliga væl við?**

– Eg havi havt gott samstarv við formannin í mínum flokki og eisini við seinasta løgmann, sum eg var í landsstýri saman við, men sum heild haldi eg, at eg dugi væl at samstarva við aðrar politikarar.

# ONKUNTÍÐ SKULU TINGINI SKERAST ÚT Í PAPP

– Tað ger ikki petti, um politiska kjakið onkuntíð er hart. Við hvørt er neyðugt at skera tingini út í papp, sigur Jacob Vestergaard, løgtingsmaður fyri Fólkaplokkkin. Hann sær vandatekin við búskaparpolitikkinum og nýskipanini av fiskivinnuni og sigur seg ikki duga at síggja breiðu herðarnar, sum skulu bera góðu tíðirnar

**Eyðun Klakstein**

Jacob Vestergaard hevur seinastu árin verið millum mest markantu politikararnar í Føroyum. Hann hevur síðani 2008 verið valdur í løgtingið, og hann hevur í fleiri umførum síðani 2003 verið landsstýrismaður – serliga hevur hann umsitið fiskivinnumál.

Hann kann vera kontantur í politiskum kjaki, hann kann standa fast í umstriddum politiskum málum, men hann heldur eisini, at hann dugir væl at samstarva.

– Eitt er politiskur retorikkur, annað er samstarv. Bara fólk eru reell, so ber væl til at samstarva. Eg haldi meg duga væl at samstarva við allar politikarar, sigur Jacob Vestergaard.

Eftir at hava verið kommunalpolitikari í Sumbiar kommunu nógv ár, varð hann í 2003 innkallaður at røkja starv sum landsstýrismaður

í fiskivinnumálum, og seinni gjørdist hann landsstýrismaður í innlendismálum. Tað var ikki fyrr enn í 2008, at hann varð valdur í løgtingið við einum kanónvali, og síðani er hann valdur í tingið á hvørjum vali. Hann hevur síðani 2008 í tveimum umførum – og sjei ár samantlagt – røkt starvið sum landsstýrismaður í fiskivinnumálum, og eitt stutt skifti umsat hann uttanríkismál.

**Støðugt í andstöðu**

Jacob Vestergaard er ættaður av Økrum, og hann vaks upp í einari fólkaploksfamilju í javnaðarháborgini Suðuroy.

– Eg fekk fólkaplokssjónarmið inn í uppvøkstrinum, og eg tók tey til mín og helt fast um tey. Eg hevði javnaðarfólk rundan um meg allastaðni, og tí var eg ofta í andgletti og andstöðu og skuldi verja míni politisk sjónarmið. Eg havi ongantið

fjalt út yvir mína politisku sannføring og havi altíð kjakast nógv um politikk, sigur Jacob Vestergaard.

– Tá eg í 1987 kom heim av politiskúla, skuldi eg til Klaksvíkar at arbeiða, og tá tóktist tað, sum at øll rundan um meg vóru samd við mær. Tað var heilt greitt, at eg var komin í eitt heilt annað umhvørvi enn tað, sum eg var vaksin upp í.

Fyrst í 90'unum flutti Jacob Vestergaard aftur til Suðuroyar at starvast, og tá gjørdist hann aftur virkin í kommunalpolitikki og bleiv borgarstjóri í Sumbiar kommunu, sum hevði somu stóru búskaparligu trupulleikar sum øll hini, tá ið kreppan rakti.

– Vit vóru øll hart rakt av kreppuni, og tá var sera avbjóðandi at fáa alt at ganga upp. Polarfrost, sum var tað stóra virkið í Vági, fór í mølposan, og tað ávirkaði okkum øll. Vit royndu at steðga

bløðingini og fáa vent gongdini, men tað var sera trupult, og Suðuroyggin var hart rakt og hevur í grundini verið vinnuliga veik síðan, sigur Jacob Vestergaard.

**Politiska kjakið**

Ein partur av politiska arbeiðnum er kjakið, sum er í løgtinginum og í almenna rúminum, og Jacob Vestergaard luttekur iðin í hesum parti av politikkinum.

– Tað ger ikki petti, um politiska kjakið onkuntíð er hart. Við hvørt er neyðugt at skera tingini út í papp. Fólk siga onkuntíð, at soleiðis kann mann ikki gera ella siga, men eingin skal seta karmar fyri, hvussu eg ella onnur bera politisk sjónarmið fram. Tú velur sjálvur, hvønn retorikk tú brúkar, sigur Jacob Vestergaard og leggur eitt sindur speiskliga afturat:

– Við hvørt fáa fólk sett eitt merki á seg, at tey eru kontant og markant, og ong-

antið skal mann liva upp til tað.

Hann vísir tó á, at stórir munur er á, hvussu politikarar kjakast í almenna rúminum og innanhýsis í einum samstarvi.

– Tá ið tú kjakast í einum flokki ella í einari samgongu, snýr kjakið seg í stóran mun um at finna konsensus. Tað er eitt meira konstruktivt kjak, hóast fólk kunnu hava ymiskar meiningar, og summi vilja minni enn onnur, tá ið onkur mál skulu fremjast.

– Í almenna rúminum verða sjónarmiðini ofta sett skarpt upp, og tú skalt markera teg við einari greiðari meining, sum ofta er í andsøgn til onkran, sum tú kjakast við. Tá skalt tú bera tíni sjónarmið fram á ein greiðan og avgjórðan hátt, so at tað vónandi fangar og verður skilt av almenninginum, sigur Jacob Vestergaard.

**Vinnan skal dríva verkið**

Í fleiri ár hevur kjakið um fiskivinnuna fyllt nógv í føroyska samfelagnum, og síðani samgongan millum Javnaðarflokkkin, Tjóðveldi og Framsókn tók við fyri sløkum tveimum árum síðani hevur verið arbeitt miðvíst við einari fiskivinnunýskipan.

Ein partur av hesum kjaki er, hvussu nógvir pengar skulu liggja eftir í vinnuni, og hvussu nógvir pengar almenni kassin skal hava í sín lut.

Jacob Vestergaard er rættiliga avgjórður í hesum kjaki.

– Tá ið tú tosar um at flyta pengar í landskassan, so fjarðar úr vinnuni, og tað verður minni hjá fyrirkum, kommunukassum, avleiddum vinnum og vinnurekandi at arbeiða við, og tað er ein skeiv gongd.

– Tað er vinnan, sum